

فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال هشتم، شماره اول (پیاپی ۲۷)، بهار ۱۳۹۸

شاپای چاپی ۲۱۳۱-۲۳۲۲ شاپای الکترونیکی ۴۷۶X-۲۵۸۸

<http://serd.khu.ac.ir>

صفحات ۶۴-۳۹

نقش پیوندهای روستایی - شهری در امنیت غذایی خانوارهای روستایی

مورد: دهستان دهدشت شرقی، شهرستان دهدشت

محمدرضا رضوانی*؛ استاد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
سروش سنایی مقدم؛ دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه شهیدبهشتی، تهران، ایران.

دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۰۷/۱۸

پذیرش نهایی: ۱۳۹۷/۱۰/۱۴

چکیده

امنیت غذایی یکی از مؤلفه‌های اصلی کیفیت زندگی ساکنین مناطق روستایی است. امنیت غذایی در مناطق روستایی تحت تأثیر عوامل مختلفی قرار دارد که یکی از این عوامل، کم و کیف پیوندهای روستایی - شهری است. در تحقیق حاضر نقش پیوندهای روستایی - شهری در امنیت غذایی خانوارهای روستایی بررسی شده است. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی - تحلیلی است. جامعه آماری، خانوارهای دهستان دهدشت شرقی در شهرستان دهدشت در استان کهگیلویه و بویراحمد است. بر اساس نتایج سرشماری سال ۱۳۹۵، این دهستان دارای ۴۶ آبادی دارای سکنه و ۱۲۲۷۷ نفر جمعیت در قالب ۳۱۵۹ خانوار است. روش گردآوری داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای و میدانی بوده و حجم نمونه مورد نیاز برای تکمیل پرسشنامه با استفاده از فرمول کوکران ۳۲۵ خانوار محاسبه شده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (تحلیل مسیر و رگرسیون خطی) استفاده شد. یافته‌های تحقیق نشان داد میانگین هزینه خانوارهای روستایی در محدوده مورد مطالعه برابر با ۸۲۵ هزار تومان بوده است. همچنین ۳۲/۵ درصد از خانوارهای مورد مطالعه در شرایط ناامنی غذایی قرار دارند. همچنین، بعد اقتصادی پیوندهای روستایی - شهری با تأثیر کلی (۰/۶۲۱) بیشترین تأثیر و بعد اطلاعاتی با (۰/۱۳۷) کمترین تأثیر را بر امنیت غذایی خانوارهای روستایی منطقه مورد مطالعه داشته است.

واژگان کلیدی: امنیت غذایی، پیوندهای روستایی - شهری، فقر روستایی، توسعه روستایی، شهرستان دهدشت.

* rrezvani@ut.ac.ir

(۱) مقدمه

جریان‌های فضایی و تعاملات بخشی بین شهر و روستا به شکل پیوندهای روستایی شهری، نقش بسیار مهمی در توازن شهر و روستا و توسعه یکپارچه ناحیه‌ای دارد (رضوانی و شاهچراغ، ۱۳۹۰: ۱۰۷). روابط روستایی - شهری را می‌توان به صورت جریان فضایی و بخشی که بین مناطق شهری و روستایی رخ می‌دهد، مورد بررسی قرار داد. جریان فضایی شامل جریان مردم، کالاها، پول، فناوری، دانش، اطلاعات و مواد زائد است. در مقابل، جریان بخشی، شامل جریان محصولات کشاورزی که در مناطق شهری جریان دارند و یا فعالیت‌های شهری که در مناطق روستایی جریان دارد (Von braun, ۲۰۰۷, tacoli, 1998, Kihonge, 2014).

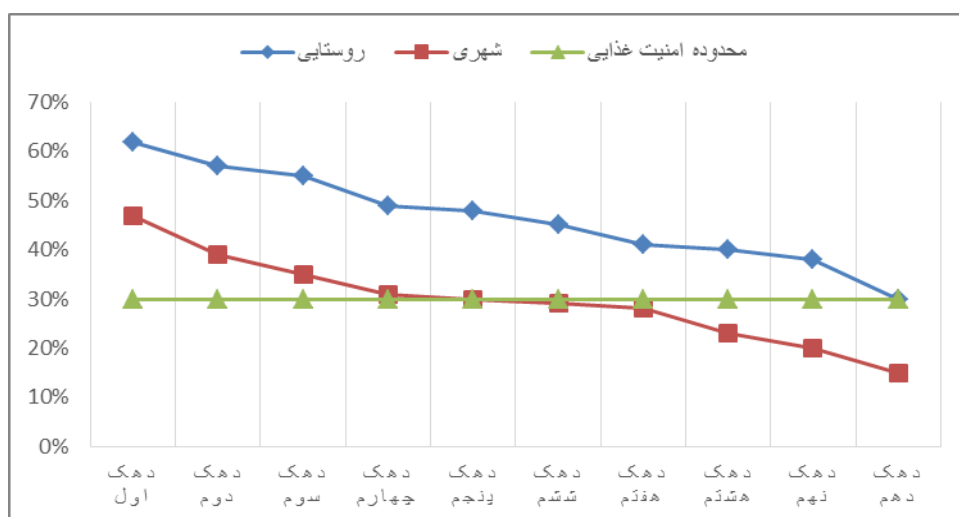
پیوندهای روستایی - شهری نقش بسیار مهمی در تولید درآمد، اشتغال و ثروت ایفا می‌کند. با این حال، به دلایل مختلف اهمیت چنین ارتباطی به رسمیت شناخته شده نیست و در نتیجه در سیاست‌های اقتصادی و تجاری ملی نادیده گرفته شده است (Akkoyunlu, 2015: 20). همان‌طور که توسط بانک جهانی (۲۰۰۶) استدلال شده است، نادیده گرفتن ارتباط روستایی - شهری منجر به ناکارایی و باعث نابرابری بازدارنده رشد می‌شود (World Bank, 2006)؛ بنابراین تجزیه و تحلیل ارتباط بین مناطق شهری و روستایی به دلیل معیشت روستایی و شهری به هم پیوسته مهم است (UN-Habitat, 2012). به طوری که هرگونه اختلال در چنین پیوندهایی ممکن است تهدیدی جدی برای هر دو خانواده شهری و روستایی باشد (Akkoyunlu, 24: 2015).

روابط روستایی - شهری در کشورهای در حال توسعه از نظر کیفی متفاوت با روابط شهر و نواحی روستایی در کشورهای توسعه یافته است. به گونه‌ای که در اغلب کشورهای در حال توسعه، روابط شهر و روستا منجر به شکل گیری نابرابری در توزیع فرصت‌های شغلی، خدمات و تأمین مواد غذایی بین شهر و روستا شده است (Global Monitoring Report, 2013) و همچنین در کشورهای فقیر جهان، وابستگی بیشتری به فعالیت‌های روستایی برای مثال در زمینه کشاورزی، معدن و ماهیگیری برای ثروت و شغل وجود دارد؛ در مقابل، در کشورهای توسعه یافته بیشتر ثروت در نواحی شهری ایجاد می‌شود (لینچ، ۱۳۸۶: ۴۹). چگونگی روابط میان شهر و روستا بر جنبه‌های مختلف زندگی روستائیان اثرگذار است که یکی از این جنبه‌ها، اثرگذاری این روابط بر روی امنیت غذایی است (قدیری معصوم و همکاران، ۱۳۹۴: ۷۰). امروزه تغییرات الگوی مصرف مواد غذایی به علت رشد شهرنشینی، افزایش مصرف سرانه، رشد اقتصادی و تغییرات بازار مصرف از شکل محلی به تجارت جهانی اهمیت روزافزون دستیابی به امنیت غذایی را برای کشورهای مختلف و به ویژه کشورهای در حال توسعه را ضرورت می‌بخشد (Gerbens-Leenest et al, 2010, Caballero and popkin, 2002,).

پیوندهای روستایی- شهری در مناطق مختلف می‌تواند از طریق اثرگذاری بر دارایی (Maxwell, ۲۰۰۶: ۱۸) دسترسی به بازارهای محلی، سیاست قیمت‌گذاری و دسترسی به بازار (Mengistu, 2009) دسترسی به مواد غذایی و تنوع مصرف مواد غذایی (Babatunde and Qaim, 2010) بر امنیت غذایی خانوار مؤثر باشد (قدیری معصوم و همکاران، ۱۳۹۴: ۷۱).

یکی از تبعات فقر گرسنگی است و در میان همه حقوقی که در قالب نیازهای پایه‌ای خانوار به افراد یک اجتماع داده می‌شود، امنیت غذایی از مهم‌ترین نیازهای فردی است، با توجه به امنیت غذایی و نقشی که در توسعه دارد، بررسی و بهبود آن ضروری است و باوجوداینکه امنیت غذایی در بین گروه‌های کم‌درآمد و آسیب‌پذیر جامعه، ازجمله سرپرستان خانوارهای روستایی، توجه بیشتری را می‌طلبد، بنابراین ضرورت دارد به امنیت غذایی خانوارهای روستایی در ارتباط با پیوندهای روستایی شهری بیشتر توجه شود.

در ایران بر اساس اعلام مرکز آمار در بازه زمانی بین سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۳، متوسط سهم خوراکی‌ها در هزینه خانوار روستایی به‌طور متوسط ۳۹/۵ درصد بوده است که نشان از یک ناامنی غذایی پایدار در مناطق روستایی کشور دارد. این شاخص بعد از سال ۱۳۸۸ به‌شدت رشد کرد تا جایی که از ۳۷ درصد در سال ۱۳۸۸ به بیش از ۴۲ درصد در سال ۱۳۹۳ افزایش یافت که نشان‌دهنده افزایش ناامنی غذایی در مناطق روستایی کشور است. این در حالی است که خانواده‌های مناطق شهری در تمام این موارد در محدوده امن غذایی از نظر اقتصادی به غذا قرار گرفته‌اند (رضوانی، ۱۳۹۶: ۱۶-۱۵).

شکل ۱. سهم هزینه‌های خوراکی از کل هزینه‌های خانوارهای شهری و روستایی در سال ۱۳۹۳.

مأخذ: مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۵: ۲۲ (به نقل از رضوانی، ۱۳۹۶).

بررسی سهم هزینه‌های خوراکی در دهک‌های مختلف هزینه‌ای در مناطق شهری و روستایی نشان می‌دهد که خانوارهای شهری مربوط به دهک‌های اول تا چهارم در محدوده ناامنی غذایی از منظر دسترسی اقتصادی قرار دارند، اما وضعیت خانوارهای روستایی کاملاً متفاوت است. در مناطق روستایی فقط خانوارهای مربوط به دهک دهم در محدوده نسبتاً امن غذایی قرار گرفته‌اند و دهک‌های اول تا نهم تماماً در معرض ناامنی اقتصادی و غذایی قرار دارد. بررسی سهم هزینه‌های خوراکی از کل هزینه‌های خانوار در سه دهک کم‌درآمد جامعه روستایی نشان می‌دهد که بعد از سال ۱۳۸۸ این خانوارها به‌شدت به سمت ناامنی شدید غذایی از لحاظ دسترسی اقتصادی به غذا حرکت کرده‌اند و در سال ۱۳۹۳ این شاخص به بدترین شرایط خود در ۱۴ سال اخیر رسیده است. متوسط سهم هزینه مواد غذایی در هزینه کل خانوارهای شهری و روستایی در دهک‌های مختلف هزینه‌ای از سال ۱۳۷۴ تا ۱۳۹۳ نشان می‌دهد که تمام دهک‌های روستایی در این دوره زمانی بیش از ۳۰ درصد از هزینه‌های سالیانه خود را به خرید غذا اختصاص داده‌اند، ولی در بین خانواده‌های شهری فقط چهار دهک هفت تا ده از امنیت غذایی از لحاظ اقتصادی برخوردارند (رضوانی، ۱۳۹۶: ۱۶-۱۷).

دهستان دهدشت شرقی، از دهستان‌های بخش مرکزی شهرستان دهدشت در استان کهگیلویه و بویراحمد است. این دهستان دارای روابط مختلف با شهر دهدشت است که بر جنبه‌های مختلف زندگی خانوارهای روستایی و از جمله امنیت غذایی تأثیرگذار بوده است. در این راستا دو سوال اساسی مورد بررسی قرار گرفته است: وضعیت امنیت غذایی خانوارهای روستاهای مورد مطالعه در چه سطحی قرار دارد؟ و چه رابطه‌ای بین پیوندهای روستایی - شهری و امنیت غذایی خانوارهای روستاهای مورد مطالعه وجود دارد؟

(۲) مبانی نظری

منشأ فکری بحث امنیت غذایی، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های امنیت ملی، به بحران غذا در اوایل دهه ۱۹۷۰ در جهان برمی‌گردد (رهبر و مبینی دهکردی، ۱۳۸۳: ۴). تاکنون تعاریف مختلفی از امنیت غذایی ارائه شده است که می‌توان جدیدترین تعریف از امنیت غذایی را به شرح زیر ارائه کرد: امنیت غذایی به این معنی است که «همه مردم در تمام اوقات دسترسی فیزیکی و اقتصادی به مقدار کافی از مواد مغذی، سالم و مناسب از مواد غذایی داشته باشند و تنها در یک سازگار با محیط‌زیست و اجتماع پایدار تولیدشده و مردم قادر به تصمیم‌گیری آگاهانه در مورد انتخاب غذاها باشند» (Smith, 2013: 18). همچنین در ماده ۲۵ اعلامیه سازمان ملل، بحث در مورد امنیت غذایی اعلام شده است که: هر انسانی سزاوار یک زندگی با استانداردهای قابل قبولی برای تأمین سلامتی و رفاه خود و

خانواده‌اش، ازجمله تأمین خوراک، پوشاک، مسکن، مراقبت‌های پزشکی و خدمات اجتماعی ضروری است و همچنین حق دارد که در زمان‌های بیکاری، بیماری، نقص عضو، بیوگی، سالمندی و فقدان منابع تأمین معاش، تحت هر شرایطی که از حدود اختیارات وی خارج است، از تأمین اجتماعی بهره‌مند گردد» (UN, 1984:2، به نقل از قدیری معصوم و همکاران، ۱۳۹۴: ۷۱).

اجلاس جهانی غذا در سال ۱۹۹۶ آخرین تعریف امنیت غذایی را به شرح زیر اعلام نمود: امنیت غذایی هنگامی وجود دارد که همه مردم در تمامی ایام به غذای کافی، سالم و مغذی دسترسی فیزیکی و اقتصادی داشته باشند و غذای در دسترس نیازهای یک رژیم تغذیه‌ای سازگار با ترجیحات آنان را برای یک زندگی فعل و سالم فراهم سازد. بانک جهانی امنیت غذایی را «دسترسی همه مردم در تمام اوقات، به غذای کافی برای داشتن یک زندگی سالم» تعریف می‌کند که این تعریف در کنفرانس رم مورد نیز مورد تأکید همگان قرار گرفته شده است (FAO, 2012)، همچنین سازمان خواربار کشاورزی (FAO)؛ امنیت غذایی را در چهار رکن اساسی تعریف می‌کند، فراهم بودن مواد غذایی، قابلیت دسترسی به مواد غذایی، بهره‌برداری و ثبات.

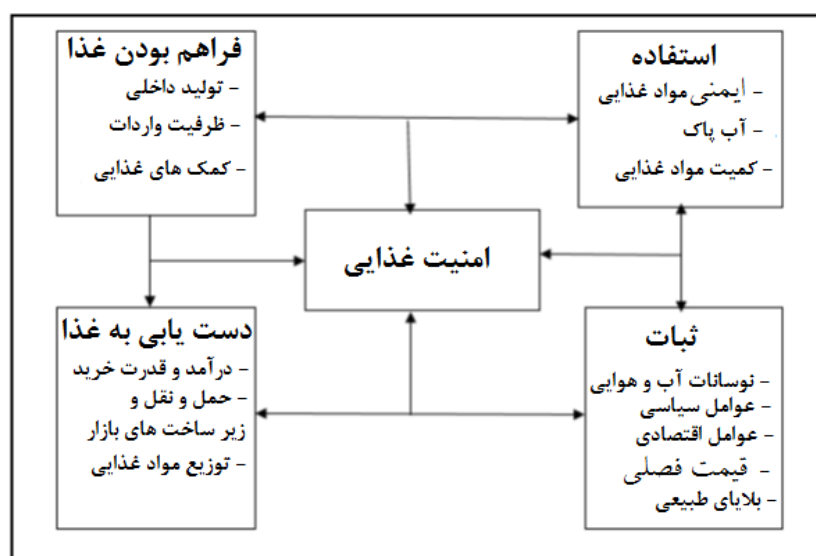
در دسترس بودن غذا! در دسترس بودن غذا زمانی حاصل می‌شود که حجم کافی غذا دائماً برای همه افراد یک جامعه موجود باشد. چنین غذایی می‌تواند از طریق تولید خانوار، تولیدات محلی، واردات و یا کمک‌های غذایی حاصل شود (Sustainable Development, 2006). این رکن مربوط به عوامل عرضه و فراهم بودن مواد غذایی از طریق تولید، توزیع و مبادلات مواد غذایی بوده (ازجمله کمک‌های غذایی) (Thanh et al, 2013)؛ و توسط عوامل مختلفی ازجمله مالکیت زمین، مدیریت خاک و محصول، پرورش دام و مدیریت برداشت محصولات تعیین می‌شود. در این رکن نحوه استفاده از زمین، آب و انرژی تعیین‌کننده رشد و تولیدات مواد غذایی است (Godfray et al, 2010:815).

دسترسی به مواد غذایی: دسترسی به غذا، به مفهوم دسترسی فیزیکی و اقتصادی به منابع، برای تأمین اقلام غذایی مورد نیاز جامعه است (Barrett, 2010; Renzaho & Mellor, 2010). این دسترسی، زمانی میسر می‌شود که خانوارها و افراد، منابع کافی برای رژیم غذایی مناسب داشته باشند. از این رو دسترسی به غذا به درآمد خانوارها، توزیع درآمد در میان اعضای خانوار، قیمت مواد غذایی و غیره بستگی دارد. خانواده‌ای دسترسی اقتصادی دارد که درآمد یا هزینه‌هایش، امکان تهیه و خرید غذای کافی را بدون فشار مالی و به صورت پیوسته میسر سازد. دستیابی اقتصادی نیز عواملی مانند سطح درآمد و قدرت خرید تأثیر می‌پذیرد (Anriquez et al, 2013).

^۱Food Availability
^۲Access

استفاده از مواد غذایی! منظور از استفاده مواد غذایی تأکید بر فراوری مناسب مواد غذایی، به کار گیری روش‌های ذخیره سازی مواد غذایی، دانش کافی برای آشنایی و مراقبت از تغذیه کودکان و استفاده از خدمات بهداشتی است. در واقع، در این بعد از امنیت غذایی، بر دانش خانوارها، ذخیره سازی، روش‌های پردازش، آماده سازی غذا، اصول پایه‌ای تغذیه و مراقبت از فرزندان تأکید زیادی می‌شود (Renzaho&Mellor;2010; Anriquez et al,2013).

ثبات:^۲ ثبات غذا چهارمین مؤلفه امنیت غذاست که برگرفته از سه بعد دیگر است. ثبات اشاره دارد به ثبات امنیت غذایی در همه زمان‌ها (Forster,2013). توانایی دستیابی و استفاده دائم از مقادیر مناسب مغذی و مقوی در طول سال. این رکن اشاره به دست آوردن مواد غذایی موردنیاز بدن در طول زمان و فاقد از حوادث اشاره دارد. در طول زمان ممکن است بر اثر بروز مخاطرات محیطی و یا عوامل انسانی مانند جنگ و بی‌ثباتی بازار رخ دهد، این عوامل نباید بر مصرف مواد غذایی اثرگذاری زیادی داشته باشد (FAO,2011).

شکل ۲. ارکان اصلی امنیت غذایی

مأخذ: قدیری معصوم و همکاران، ۱۳۹۴:۷۳.

امروزه تعامل فزاینده مناطق روستایی و شهری اهمیت تمایز و تفکیک بین شهر و روستا را کاهش داده است (مطیعی و همکاران، ۱۳۹۳:۲۳)؛ همچنین فضاهای شهری و روستایی از طریق سیستم‌های غذایی و افراد به هم مرتبط هستند. به گونه‌ای که سیستم غذای ناحیه شهری تلاش می‌کند که پیوندهایی

^۱Utilization
^۲Stability

بین تولیدکنندگان روستایی و خدمات بازارهای نواحی شهری را فراهم می‌کند (Forster, Hussein and Mattheisen, 2015). رشد و تغییر نیازهای غذایی باز مراکز شهری وابسته به توسعه و پیشرفت و رونق کشاورزی در نواحی روستایی دارد؛ بنابراین پیوندهای روستایی- شهری یک فرصت است برای ایجاد یک همکاری به منظور توسعه سیستم‌های غذایی که غذای ایمن، مغذی و کافی را برای همه فراهم می‌کنند (Hussein and suttee, 2016:10-11).

روابط بین مناطق روستایی و شهری در حال تغییر است. درواقع در بسیاری از کشورها یک‌روند رو به رشد بین مناطق روستایی و سکونتگاه‌های شهری مشاهده می‌شود. مناطق روستایی برای دسترسی به خدمات، فرصت‌های شغلی و بازارها، به مناطق شهری وابسته‌اند (Losch et al, 2014). الگوی مصرف غذایی در حال تغییر است که تقاضا برای غذا در مناطق روستایی و نواحی شهری را شکل می‌دهد. یافته‌های جدید نشان می‌دهد که افراد فقیر روستایی و سایر خانوارها در حال تغییر رژیم‌هایشان هستند (Dolislager, Tschirley and Reardon, 2015). برای رشد مثبت توسعه روابط شهر و روستا بررسی‌های روزافزون در آموزش، بهداشت، زیرساخت‌ها و خدمات انرژی نوین در نواحی روستایی موردنیاز است (Hussein and suttee, 2016:10-11). در این رابطه بهبود پیوندهای روستایی- شهری می‌تواند در امنیت و سیستم‌های غذایی مؤثر باشد (Suttie and Hussein, 2016). از جنبه‌های مهم برنامه‌ریزی و طرح‌ریزی برای امنیت غذایی نیاز سیاست‌مداران و مدیران به درک جدایی‌ناپذیر بودن روابط شهر و روستاست. از این رو نیاز است تقسیم‌بندی بین شهر و روستا و نواحی اطراف آن را متوقف نموده و پیوستگی روابط شهر و روستا در نظر گرفته شود و دید کلی‌تری درباره روابط شهر و روستا رواج یابد؛ امکانات بازارهای شهری در دسترس تولیدکنندگان محلی و منطقه‌ای قرار گیرد تا ارتباط مناسبی بین شهر و روستا برقرار شود؛ این ارتباط می‌تواند مهاجرت روستا به شهر را کاهش دهد، توسعه اقتصاد محلی را شبیه‌سازی کند و امنیت غذایی را انسجام و افزایش دهد.

بدین‌سان، بایستی پیوندهای روستایی - شهری را به منظور ارتقاء کیفیت زندگی و امنیت غذایی تقویت نمود. تجدیدقوا و تقویت کشاورزی و ارتقاء توسعه روستایی می‌تواند یک نقش مهم در ریشه‌کن کردن فقر و گرسنگی و رسیدن به امنیت غذایی داشته باشد (Getz Escudero, 2009). به عقیده داگلاس، عملکردها و نقش‌هایی که شهرها در بیشتر نواحی روستایی بر عهده دارد، نتیجه وابستگی‌های منبعث از رابطه دو سویه بین شهر و روستا است. وی همچنان مناسبات شهر و روستا را در قالب نقش‌ها و عملکردهای روستا و شهر ارائه کرد و خاطر نشان ساخت که برای هر نقشی که شهر دارد، نقشی ضروری بر عهده نقاط روستایی حوزه پیرامونی است (Douglass, 1998).

جدول ۱. پیوندها و وابستگی های متقابل روستایی-شهری

نقش ها و عملکردها	شهر > ----- < روستا
	● مرکز حمل و نقل / تجارت (کشاورزی) > ----- < ● تولید کشاورزی
	● خدمات پشتیبان کشاورزی > ----- < ● بسط و گسترش کشاورزی
	- نهاده های تولید - زیربنای روستایی
	- خدمات تعمیراتی - تقویت / افزایش تولید
	- اطلاعات روش های تولید (نوآوری ها) - آموزش و ظرفیت سازی پذیرش و انطباق نوآوری
	● بازارهای مصرف غیر کشاورزی > ----- < ● تقاضای روستایی برای کالاها و خدمات غیر کشاورزی
	- فرآوری تولیدات کشاورزی
	- خدمات رسانی خصوصی
	- خدمات رسانی عمومی (بهداشت، آموزش واداری)
	● صنایع تبدیلی کشاورزی > ----- < ● تولید محصول و تحول کشاورزی
	● اشتغال غیر کشاورزی > ----- < ● تمام موارد بالا

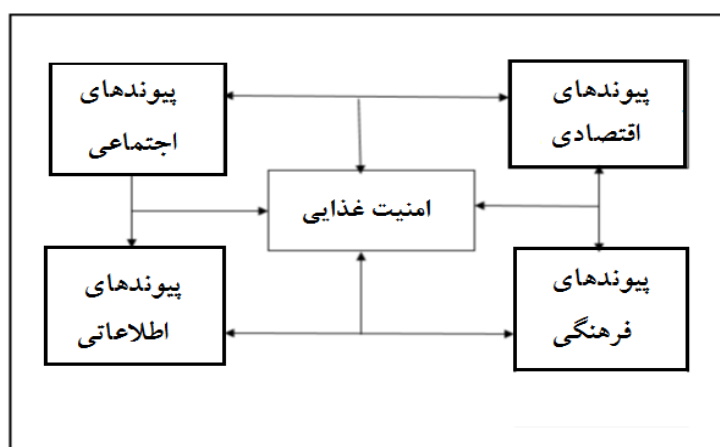
مأخذ: Douglass, 1998

همان طور که جدول ۱ نشان می دهد، مناطق شهری و روستایی به هم وابسته هستند. درحالی که مراکز شهری بازارهایی برای کالاهای کشاورزی و روستایی برای توزیع منطقه ای، ملی و بین المللی فراهم می کند، مناطق روستایی مازاد کشاورزی را فراهم می سازد؛ بنابراین، از یک سو تشدید کشاورزی نیاز به نهاده های کشاورزی و امکانات تعمیر برای تولید محصولات کشاورزی از کسب و کار شهری دارد؛ از سوی دیگر، پایداری رشد مراکز شهری بستگی به رفاه روستایی و نیاز به افزایش درآمد اکثر خانواده های روستایی دارد. محصولات کشاورزی در مراکز کوچک شهری علاوه بر صادر شدن به بازارهای ملی و بین المللی نیز مصرف می شود. در دسترس بودن زیرساخت های فیزیکی و قیمت حمل و نقل برای اتصال نواحی تولیدکننده به مراکز شهری محلی و همچنین به اتصال مراکز شهری محلی به مراکز شهری ملی و بین المللی بسیار مهم است (Douglass, 1998).

بنابراین، مفهوم پیوند شهر و روستا در پرتو اندیشه تعامل و تحت موضوع روابط شهر و روستا شکل می گیرد. منابع موجود نشان می دهد که می توان تحول اندیشه ای در روابط شهر و روستا را در چارچوب قالب فکری اندیشه زیاء، اندیشه تقابل، اندیشه تمایز و اندیشه تعامل پیگیری کرد. در قالب اندیشه زیاء، زایش شهر از مازاد تولیدات روستایی و تأثیر مثبت و مفید شهر در حوزه نفوذ است؛ در اندیشه تقابل، رقابت شهر و روستا، روابط سلطه جویانه شهر در مقابل روستا و همچنین رابطه انگلی شهر با روستا می-توان اشاره کرد، در اندیشه تمایز، بر موضوع جدایی شهر و روستا از یکدیگر و در اندیشه تعامل بر

وابستگی، روابط متقابل، تعامل و پیوند شهر و روستا تأکید شده است (آزاد هدایت و همکاران، ۱۳۹۴، افتخاری، ۱۳۸۲، جمعه پور، ۱۳۸۵، سعیدی، ۱۳۸۱: ۱۴۴).

پوتر و آنوین پیوند شهر و روستا را در ابعاد اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و ایدئولوژیک مطرح کردند و وجود هریک از جریان‌های فضایی را در شکل‌گیری روابط میان شهرها و روستاها مؤثر می‌دانند (Potter & Unwin, 1982:24). راندینلی، انواع پیوندهای میان شهرها و روستاها را در هفت گروه پیوندهای فیزیکی، اقتصادی، جمعیتی، تکنولوژیکی، اجتماعی، خدماتی، خدماتی، واداری - سیاسی طبقه‌بندی کرد. وی معتقد است نوع و شدت جریان‌های فضایی، بر استحکام پیوندهای روستایی- شهری مؤثر است (Rondinelli, 1985:143).

شکل ۲. مدل مفهومی تحقیق

تاکنون تحقیقاتی در مورد اثرات روابط شهر و روستا و تأثیرات آن بر روی امنیت غذایی انجام‌شده است، برخی از نتایج تحقیقات انجام‌شده در جدول شماره ۲ ارائه‌شده است.

جدول ۲. تحقیقات انجام شده در ارتباط با اثرات پیوندهای روستایی - شهری بر روی امنیت غذایی.

نویسنده	سال تحقیق	نتیجه تحقیق
قدیری معصوم و همکاران	(۱۳۹۴)	روابط اقتصادی بین روستا و شهر در محدوده مورد مطالعه، در مجموع اثرات مثبتی بر روی امنیت غذایی خانوارهای روستایی نداشته است.
هاشمی تبار و همکاران	(۱۳۹۷)	نتایج پژوهش نشان دهنده وضعیت نامناسب امنیت غذای، تنوع غذایی و گروه‌های غذایی خانوارهای مطالعه شده است.
کریم حسین و دیوید ساتی ^۱	(۲۰۱۶)	اهرم اتصال یا ارتباط روستا و شهر یک فرصت است برای ایجاد یک همکاری قابل توجه به منظور توسعه سیستم‌های غذایی که غذای ایمن، مغذی و کافی را برای همه فراهم می‌کنند.
اگنس اندرسون ^۲	(۲۰۱۵)	در مناطق روستایی پیرامون شهری رشد شهرنشینی همراه با گسترش مصرف به جای تولید بوده است؛ اما از طرفی دیگر رشد شهرنشینی می‌تواند از طریق ایجاد بازارهای جدید مصرف امکان رشد اقتصاد روستایی را فراهم کند
گادفری تودزری ^۳	(۲۰۱۴)	نقل و انتقالات مالی و نیروی کاری صورت گرفته میان شهر و روستا توانسته است، در مواقع بحرانی شدت ناامنی رخ داده در بحران حراره را کاهش دهد.
چارلز بیگر و جی کاترل ^۴	(۲۰۱۴)	دسترسی به فروشگاه مواد غذایی نواحی شهری در شدت مختلف بر امنیت غذایی روستائیان تأثیرگذار بوده و با استفاده از آدرس‌های فردی می‌توان سطح دسترسی افراد به مواد غذایی را در نواحی روستایی افزایش داد.
سیدو ذاکری ^۵	(۲۰۱۴)	گسترش برنامه‌های توسعه اقتصادی به همراه اجرای سیاست‌های مالی اگر پویایی می‌تواند با افزایش اشتغال و پایداری بخش کشاورزی نقش مؤثری در امنیت غذایی پایدار این مناطق داشته باشد.
هوانگ ژوان تان ^۶ و همکاران	(۲۰۱۳)	۵۵ درصد خانوارها روستایی و ۹۲ درصد خانوارهای شهری خریداران برنج در ویتنام بودن، افزایش قیمت مواد غذایی و قیمت نهادهای کشاورزی ناامنی غذایی را در ویتنام تحت تأثیر قرار داده است و همچنین وجود بلاهای طبیعی ناامنی غذایی را در هردو جمعیت شهری و روستایی تشدید کرده است.

(۳) روش تحقیق

پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی و تحلیلی است. در تحقیق حاضر، روش گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه‌ای و میدانی (پرسشنامه)، روایی ابزار تحقیق با کسب نظر اساتید دانشگاهی و پس از انجام اصلاحات لازم در چند مرحله تأیید شده است. سطح پایایی پرسشنامه تحقیق با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۱ به دست آمد که بیانگر ضریب اعتماد بالا بوده است. تجزیه

^۱Karim Hussein and David Suttie^۲Agnes Andersson^۳Godfrey Tawodzera^۴Charles Yeager and Jay Gatrell^۵Zakeri^۶Hoang Xuan Thanh

و تحلیل اطلاعات با نرم افزار Spss ورژن ۲۴ و بعد از بررسی و نرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف، از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (آزمون همبستگی، آزمون یو من ویتنی و رگرسیون لجستیک)، همچنین جهت محاسبه دهک‌های هزینه‌ای از نرم افزار Excel استفاده گردید. به منظور تعریف عملیاتی پیوندهای روستایی-شهری از چهار بعد اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و اطلاعاتی از ۳۲ شاخص و جهت بررسی امنیت غذایی در روش استاندارد کالری استفاده شده است، به این طریق که ابتدا هزینه غذای مورد استفاده خانوارها به صورت ماهانه از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$V_j = \sum_{i=1} D_{ij} p_{ij}$$

در این فرمول V_j ارزش غذای مصرف شده توسط خانوار j ام مقدار D_{ij} مقدار غذای i ام مصرف شده توسط خانوار j ام و p_{ij} ارزش ریالی غذای i ام است که توسط خانوار خریداری شده است. در مرحله بعدی معادل افراد بالغ برای هر خانوار طبق جدول پیشنهادی دکرون و کریشنن^۱ به عنوان جایگزینی برای بعد خانوار محاسبه می‌گردد.

جدول ۳. معادل نیاز افراد بالغ

گروه سنی	معادل	
	مرد	زن
۰-۱	۰/۳۳	۰/۳۳
۱-۲	۰/۴۶	۰/۴۶
۲-۳	۰/۵۴	۰/۵۴
۳-۵	۰/۶۲	۰/۶۲
۵-۷	۰/۷۴	۰/۷۰
۷-۱۰	۰/۸۴	۰/۷۲
۱۰-۱۲	۰/۸۸	۰/۷۸
۱۲-۱۴	۰/۹۶	۰/۸۴
۱۴-۱۶	۱/۰۶	۰/۸۶
۱۶-۱۸	۱/۱۴	۰/۸۶
۱۸-۳۰	۱/۰۴	۰/۸۰
۳۰-۶۰	۱	۰/۸۲
بالای ۶۰ سال	۰/۸۴	۰/۷۴

ماخذ: دکرون و کریشنن، ۱۹۹۸

اطلاعات جدول ۳ نشان می دهد برای مثال افرادی که در گروه سنی ۱۲-۱۰ سال قرار دارد، در صورتی که مرد باشند به اندازه ۸۸٪ یک فرد بالغ و در صورتی که زن باشند، به اندازه ۷۸٪ یک فرد بالغ در نظر گرفته می شود. در ادامه، به منظور بررسی عوامل مؤثر بر امنیت غذایی خانوارها، غذای مصرف شده توسط هر فرد بالغ در خانوار با استفاده از رابطه زیر به دست می آید:

$$X_i = \frac{V_i}{H_i}$$

در این فرمول V_i ارزش کالری غذای مصرف شده توسط خانوار H_i معادل افراد بالغ همان خانوار و X_i غذای مصرف شده هر فرد بالغ در خانوار H_i است. در ادامه، معادل کالری استفاده شده برای انواع مختلف غذاهای مورد استفاده هر یک از افراد بالغ خانوار محاسبه می گردد. در این روش کلیه غذاهای مورد استفاده توسط خانوارها به گروه های مختلف تقسیم بندی شده و با استفاده از کالری های گزارش شده توسط مرکز ارزش غذایی هر فرد بالغ براساس کالری محاسبه می گردد. در آخر براساس میزان کالری استاندارد برای یک زندگی سالم که برابر با ۲۴۰۰ کیلوکالری (Duclos&Araar,2005) برای یک فرد بالغ است و مقایسه آن با میزان کالری دریافت شده توسط اعضای خانوار خط غذایی فقر مشخص می شود.

جدول ۴. ارزش تغذیه ای هر صد گرم گروههای غذایی مختلف بر حسب واحد کالری

گروه های غذایی	کالری موجود	گروه های غذایی	کالری موجود
آرد، نشاسته، رشته و ماکارونی	۳۶۰	میوه های درختی به جز مرکبات	۵۰
انواع برنج، گندم و ذرت	۳۶۰	مرکبات	۴۰
انواع نان	۲۸۰	میوه های جالیزی	۲۵
بیسکویت و کیک	۳۳۰	سبزی های برگی	۲۰
گوشت دام	۳۳۰	سبزی های بوته ای	۳۰
گوشت پرندگان	۲۰۰	سبزی های ریشه ای	۱۰۰
گوشت ماهی	۱۰۰	میوه ها و سبزی های آماده (کنسرو)	۲۰۰
انواع شیر	۴۴	خشکبار و آجیل	۶۵۰
فراورده های شیر	۲۰۰	حبوبات	۳۰۰
تخم پرندگان	۸۰	قند و شکر	۴۰۰
روغن ها و چربی های حیوانی	۹۰۰	شیرینی ها و مرباها	۴۵۰
روغن های نباتی	۹۰۰		

منبع: زیبایی و شوشتریان، ۱۳۸۶

جامعه آماری مورد مطالعه، خانوارهای دهستان دهدشت شرقی در شهرستان دهدشت در استان کهگیلویه و بویراحمد بوده است. با توجه به سرشماری سال ۱۳۹۵، این دهستان دارای ۴۶ آبادی دارای

سکنه و ۱۲۲۷۷ نفر جمعیت، مشتمل بر ۳۱۵۹ خانوار است. جهت مطالعه دقیق ۱۲ روستای دهستان به عنوان نمونه انتخاب شده است. جهت انتخاب ۱۲ روستای دهستان از بین ۴۶ روستا به صورت تصادفی طبقه بندی شده انتخاب گردید. بر این اساس روستاهای مورد مطالعه از نظر وضعیت جمعیت در طبقه بندی و با توجه به تعداد روستای واقع در هر طبقه جمعیتی روستاهای مورد مطالعه انتخاب شدند. روستاهای مورد مطالعه دارای ۲۱۲۴ خانوار است که با استفاده از فرمول کوکران ۳۲۵ خانوار به عنوان نمونه در سطح خانوار جهت تکمیل پرسشنامه تعیین شد. جدول شماره (۵) مشخصات روستاهای نمونه پژوهش در محدوده مورد مطالعه را بیان می کند.

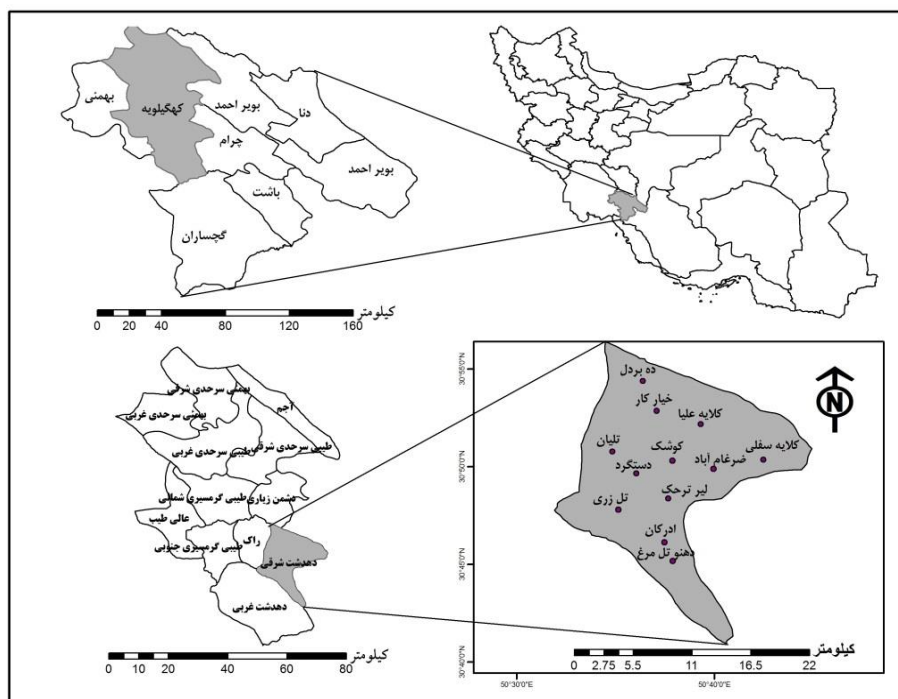
جدول ۵. مشخصات روستاهای مورد مطالعه در دهستان دهدشت شرقی شهرستان دهدشت

ردیف	نام روستا	تعداد خانوار	حجم نمونه
۱	کلایه سفلی	۳۶۰	۵۵
۲	طولیان	۳۳۸	۵۲
۳	شهرک اکبر آباد	۲۹۰	۴۴
۴	ضرغام آباد	۲۱۵	۳۳
۵	دهنو تل مرغ	۱۵۸	۲۴
۶	لیرترحک	۱۵۷	۲۴
۷	دستگرد	۱۴۲	۲۲
۸	تل زری	۱۳۲	۲۰
۹	کلایه علیا	۸۶	۱۳
۱۰	ادرکان	۸۵	۱۳
۱۱	خیارکار	۸۶	۱۳
۱۲	ده بردل	۷۵	۱۱
	جمع	۲۱۲۴	۳۲۵

منبع: مرکز آمار ایران ۱۳۹۵.

شهرستان کهگیلویه از توابع استان کهگیلویه و بویر احمد بوده که مرکز آن شهر دهدشت است و بین ۵۰° ۱۷' تا ۵۰° ۱۰' طول شرقی ۲۸' ۳۰° تا ۲۲' ۳۱° عرض شمالی، با ارتفاع ۸۵۰ متری از سطح دریا قرار دارد و طبق تقسیمات کشوری سال ۱۳۹۵ دارای ۳۲۴۵۷ خانوار و ۱۳۱۳۵۱ نفر جمعیت است. این شهرستان شامل چهار بخش، پنج شهر، دوازده دهستان و ۶۴۷ روستا است و بیش از ۳۳۴۹ کیلومتر مربع وسعت دارد. دهستان دهدشت شرقی یکی از دهستان های بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه که

دارای ۴۶ روستای دارای سکنه و ۱۰ روستا خالی از سکنه است که دارای ۳۱۵۹ خانوار و ۱۲۲۷۷ نفر جمعیت است (استانداری کهگیلویه و بویراحمد، ۱۳۹۵).

شکل ۴. معرفی محدوده مورد مطالعه

(۴) یافته‌های تحقیق

نتایج حاصل از توصیف ویژگی‌های فردی خانوارهای روستایی نشان می‌دهد، میانگین سنی برابر با ۴۳/۵۷ سال، میانگین سنی سرپرست خانوار ۴۲/۲۸ سال ۹۴/۶ درصد پاسخ‌دهندگان مرد و ۵/۴ درصد زن و متوسط بعد خانوار ۸/۳ نفر بوده است. از نظر وضعیت سواد ۲۶/۶ درصد سرپرست خانوارها بی‌سواد، ۳۶/۵ درصد دارای تحصیلات ابتدایی، ۲۲/۸ درصد دارای تحصیلات راهنمایی، ۹/۰ درصد متوسطه و ۳/۱ درصد دارای مدرک دانشگاهی بوده‌اند. بررسی وضعیت نوع شغل در روستاهای مورد مطالعه نشان می‌دهد، بیشترین فراوانی اشتغال ۶۹/۶ درصد کشاورز و دامدار، ۸/۴ درصد دارای شغل دولتی، ۱۰/۹ درصد شغل آزاد، ۷/۱ درصد کارگر، ۴ درصد بیکار بوده‌اند. بر این اساس نتایج میانگین مخارج غذایی خانوارهای روستایی در محدوده مورد مطالعه برابر با ۸۲۵ هزار تومان بوده است.

جدول ۶. وضعیت شاخص های پیوندهای روستایی - شهری مؤثر در امنیت غذایی و فاقد امنیت غذایی

ابعاد	شاخص	میانگین	ابعاد	شاخص	میانگین
پیوندهای اقتصادی	مراجعه به بازارهای هفتگی شهری برای فروش محصولات	۳/۱۴	پیوندهای اجتماعی	دریافت مستمری و حقوق بازنشستگی	۲/۱۱
	دریافت وام از منابع (بانک) شهری	۳/۴۲		دریافت سود سهام عدالت	۲/۲۱
	تولید محصولات زراعی و باغی برای عرضه به بازارهای شهری	۳/۹۱		سکونت فرزندان در شهر	۴/۴۳
	تولید محصولات دامی برای عرضه به بازارهای شهری	۳/۶۵		سکونت اقوام و بستگان در شهر	۴/۶۸
	تولید صنایع دستی برای عرضه به بازارهای شهر	۲/۲۶		دسترسی به حمل و نقل عمومی در روستا	۳/۴۷
	دریافت سود سرمایه گذاری در شهر	۴/۱۴		برخورداری از وسیله حمل و نقل برای جابجایی مسافر	۳/۱۹
	دریافت سود سپرده های بانکی از شهر	۴/۲۳		برخورداری از وسیله حمل و نقل بار بین شهر و روستا	۳/۲۱
	رهن و اجاره دادن واحد مسکونی ملکی در شهر	۲/۸۲		دریافت مواد غذایی از اقوام و بستگان ساکن در شهر	۲/۸
	درآمد از طریق ارائه خدمات به گردشگران در روستا	۲/۴۷		استفاده از سبد غذایی دولتی	۳/۴
	فروش محصولات کشاورزی و دامی در روستا	۲/۱۸	پیوندهای اطلاعاتی	عضویت و ارتباط با شرکت تعاونی روستایی	۲/۲۷
	درآمد از فروش صنایع دستی به گردشگران در روستا	۲/۲۷		استفاده از اینترنت جهت اطلاعات مربوط به تغذیه	۲/۱
	درآمد از فروش زمین به گردشگران در روستا	۲/۱۴		استفاده از فضای مجازی جهت اطلاعات مربوط به تغذیه	۱/۹۲
	درآمد اجاره اتاق به گردشگران در روستا	۲/۲۱		استفاده از رادیو جهت اطلاعات مربوط به تغذیه	۱/۶
	دریافت وجوه ارسالی از شهر	۲/۹۱		استفاده از مطبوعات جهت اطلاعات مربوط به تغذیه	۱/۲۱
	خرید مواد غذایی از شهر	۴/۳۴		ارتباط با اقوام ساکن در شهر برای کسب اطلاعات تغذیه	۱/۳۹
اجتماعی	خرید مواد غذایی از دستفروش ها و دوره گرد ها در روستا	۲/۲۰	پیوندهای فرهنگی	برگزاری بازارهای دوره ای در مناطق روستایی	۲/۷۳
	مراجعه به شهر برای اشتغال دائم	۲/۵۴		تأثیر پذیری از فرهنگ شهری در جهت بهبود رژیم تغذیه	۲/۸۶
	مراجعه به شهر برای اشتغال فصلی	۳/۱۴		شرکت در بازارهای هفتگی در شهر	۲/۹۱
	مراجعه به شهر جهت انجام کار روزمزدی	۳/۲۵		توزیع تغذیه رایگان در مدارس	۲/۴۵
	برخورداری از وسیله حمل و نقل برای مصارف شخصی	۳/۱۴		شرکت در کارگاههای آموزشی مربوط به تغذیه	۱/۰۲
	استفاده از کمکهای نقدی و غیر نقدی نهادهای غیر دولتی	۲/۰۱		شرکت در کارگاههای آموزشی ترویج تغذیه با شیر مادر	۱/۰۴

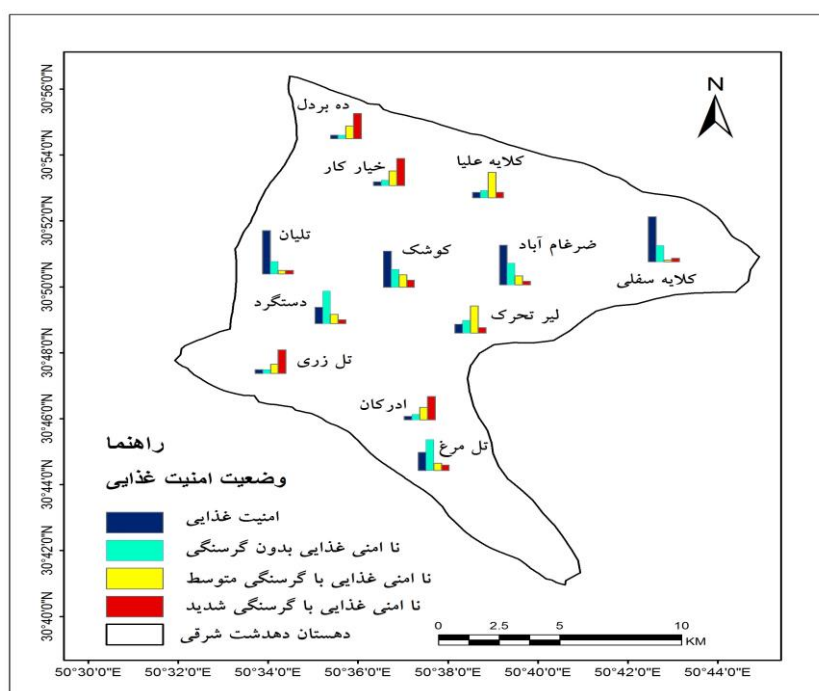
منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۶.

طبقه بندی و وضعیت امنیت غذایی خانوارهای روستایی با استفاده از روش مقیاس نامنی غذایی نشان داد ۶۷/۷ درصد خانوارها دارای امنیت غذایی، ۱۳/۸۶ درصد خانوارها دارای نا امنی غذایی بدون گرسنگی، ۱۰/۴۶ درصد خانوارها دارای نا امنی غذایی با گرسنگی متوسط و ۸/۶۱ درصد خانوارهای روستایی نیز دارای نا امنی غذایی با گرسنگی شدید هستند (جدول ۷).

جدول ۷. وضعیت امنیت غذایی و فاقد امنیت غذایی خانوارهای روستایی

وضعیت	فراوانی خانوار	درصد
امنیت غذایی	۲۱۸	۶۷/۰۷
نا امنی غذایی بدون گرسنگی	۴۵	۱۳/۸۶
نا امنی غذایی با گرسنگی متوسط	۳۴	۱۰/۴۶
نا امنی غذایی با گرسنگی شدید	۲۸	۸/۶۱
کل	۳۲۵	۱۰۰

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶.

شکل ۵. وضعیت امنیت غذایی و فاقد امنیت غذایی خانوارهای روستایی

با توجه به شکل شماره (۵): روستاهای کلايه سفلی، تليان، ضرغام آباد و کوشک به ترتیب به دارای امنیت غذایی و روستاهای تل مرغ و دستگرد دارای نا امنی غذایی بدون گرسنگی و روستاهای کلايه عليا و لیتر تحرک دارای نا امنی غذایی با گرسنگی متوسط و همچنین روستاهای ده بردل، خیار کار، تل ذری و

ادركان به ترتيب داراي نا امنی غذایی با گرسنگی شديد می‌باشند. نتایج بررسی میزان همبستگی پیوندهای روستایی- شهری و دهک‌های هزینه‌ای نشان داد با افزایش میزان پیوندهای روستایی- شهری خانوارهای مورد مطالعه مخارج خانوارها هم از دهک ششم افزایش پیدا کرده و امنیت غذایی خانوارهای روستایی افزایش یافته است (جدول شماره ۸).

جدول ۸. ضریب همبستگی بین امنیت غذایی و دهک‌های هزینه‌ای

شرح	ضریب همبستگی	سطح معناداری
دهک اول	۰/۰۱۲	۰/۶۴۳
دهک دوم	۰/۰۱۵	۰/۶۰۵
دهک سوم	۰/۰۱۷	۰/۴۱۹
دهک چهارم	۰/۱۰۰	۰/۴۰۰
دهک پنجم	۰/۱۲۷	۰/۰۹۶
دهک ششم	۰/۲۵۰	۰/۰۰۵
دهک هفتم	۰/۳۶۷	۰/۰۰۰
دهک هشتم	۰/۴۹۸	۰/۰۰۰
دهک نهم	۰/۵۸۷	۰/۰۰۰
دهک دهم	۰/۶۳۴	۰/۰۰۰

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶.

بر اساس مدل رگرسیون لجستیک به‌پیش بینی پذیری مدل پرداخته‌شده است. بر این اساس نتایج نشان می‌دهد، در مرحله اول که فقط بعد اقتصادی روابط شهر و روستا وارد شده است، دقت طبقه‌بندی خانوارها به دو گروه دارای امنیت غذایی و ناامنی غذایی توسط مدل برابر با ۷۳ درصد است، در مرحله دوم با ورود بعد اجتماعی پیوند شهر و روستا قدرت تفکیک مدل به ۷۹ درصد افزایش یافته، در مرحله سوم با ورود بعد فرهنگی پیوند شهر و روستا قدرت تفکیک مدل به ۸۱ درصد و در مرحله چهارم به ۸۲ درصد افزایش یافت؛ بنابراین می‌توان گفت بعد اقتصادی و اجتماعی روابط شهر و روستا کم‌اشتباه‌ترین بعد جهت تفکیک مدل و بیشترین تأثیر را در امنیت غذایی خانوارهای روستایی دارد.

جدول ۹. پیش‌بینی پذیری امنیت غذایی بر اساس مدل رگرسیون لجستیک

وضعیت	متغیرهای مستقل هر گام	گام‌ها
۷۳ درصد	اقتصادی	گام اول
۷۹ درصد	اجتماعی	گام دوم
۸۱ درصد	فرهنگی	گام سوم
۸۲ درصد	اطلاعات	گام چهارم
کل		

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶.

علاوه بر این جهت تحلیل رابطه میان پیوندهای روستایی - شهری و امنیت غذایی خانوارهای روستایی ابتدا پس از طبقه بندی خانوارها به دو گروه دارای امنیت غذایی و فاقد امنیت غذایی، از آزمون یومن ویتنی استفاده شده است. نتایج به دست آمده از این آزمون نشان می‌دهد، در شاخص‌های مراجعه به بازارهای هفتگی شهر برای فروش محصولات کشاورزی و دامی و صنایع دستی، دریافت وام از بانک شهری، دریافت سود سرمایه گذاری در شهر، شرکت در بازارهای هفتگی در شهر، خرید مواد غذایی از شهر و دریافت مواد غذایی از اقوام و بستگان ساکن در شهر تفاوت معناداری میان دو گروه از خانوارهای دارای امنیت غذایی و فاقد امنیت غذایی وجود دارد. به این معنا که خانوارهای دارای روابط اقتصادی بالا در شاخص‌های یاد شده دارای امنیت غذایی بهتری نسبت به خانوارهای دچار ناامنی غذایی هستند.

جدول ۱۰. تحلیل رابطه بین پیوندهای روستایی - شهری دارای امنیت غذایی و فاقد امنیت غذایی

شاخص	Z	معناداری	شاخص	Z	معناداری
مراجعه به بازارهای هفتگی شهری برای فروش محصولات کشاورزی و دام	-۴/۴۱	۰/۰۰۰	خرید مواد غذایی از دستفروش‌ها و دوره گردها در روستا	-۰/۴۱۷	۰/۱۱۲
دریافت وام از منابع (بانک) شهری	-۱/۲۵۷	۰/۰۰۵	مراجعه به شهر برای اشتغال دائم	-۰/۳۴۶	۰/۴۳۲
تولید محصولات زراعی و باغی برای عرضه به بازارهای شهری	-۱/۰۷۰	۰/۲۰۱	مراجعه به شهر برای اشتغال فصلی	-۱/۰۹۰	۰/۳۰۲
تولید محصولات دامی برای عرضه به بازارهای شهری	-۰/۶۵۶	۰/۴۳۸	مراجعه به شهر جهت انجام کار روزمزدی	-۰/۸۷۶	۰/۵۷۳
تولید صنایع دستی برای عرضه به بازارهای شهر	-۱/۴۴۱	۰/۱۶۴	دریافت مستمری و حقوق بازنشستگی	-۱/۵۷۳	۰/۱۷۴
دریافت سود سرمایه گذاری در شهر	-۱/۶۲۷	۰/۰۰۳	دریافت سود سهام عدالت	-۰/۳۲۹	۰/۳۰۱
دریافت سود سپرده‌های بانکی از شهر	-۱/۴۰۵	۰/۰۰۹	سکونت فرزندان در شهر	-۱/۳۰۶	۰/۲۸۷
رهن و اجاره دادن واحد مسکونی ملکی در شهر	-۱/۳۲۴	۰/۱۹۴	سکونت اقوام و بستگان در شهر	-۰/۸۹۷	۰/۲۵۳

معناداری	Z	شاخص	معناداری	Z	شاخص
۰/۲۱۷	-۱/۷۶۵	استفاده از کمکهای نقدی و غیر نقدی نهادهای غیر دولتی	۰/۱۳۱	-۰/۷۹۷	درآمد از طریق ارائه خدمات به گردشگران در روستا
۰/۱۱۲	-۱/۳۲۱	دسترسی به حمل و نقل عمومی در روستا	۰/۱۰۹	-۰/۴۲۵	درآمد از فروش محصولات کشاورزی و دامی در روستا به
۰/۲۱۰	-۱/۱۸۴	برخورداري از وسیله حمل و نقل برای مصارف شخصی	۰/۰۹۳	۰/۷۲۶	درآمد از فروش صنایع دستی به گردشگران در روستا
۰/۰۸۴	-۱/۴۳۲	برخورداري از وسیله حمل و نقل برای جابجایی مسافر	۰/۰۷۹	-۰/۶۵۷	درآمد از فروش زمین به گردشگران در روستا
۰/۱۴۸	-۱/۷۶۵	برخورداري از وسیله حمل و نقل بار بین شهر و روستا	۰/۲۳۷	-۰/۲۱۹	درآمد اجاره اتاق به گردشگران در روستا
۰/۰۰۰	-۲/۲۳۱	دریافت مواد غذایی از اقوام و بستگان ساکن در شهر	۰/۰۰۳	-۱/۹۴۷	شرکت در بازارهای هفتگی در شهر
۰/۱۰۰	-۰/۷۶۴	دریافت وجوه ارسالی از شهر	۰/۰۰۰	-۵/۹۸۷	خرید مواد غذایی از شهر
۰/۲۵۴	-۱/۲۳۱	استفاده از سبد غذایی دولتی	۰/۲۶۴	-۰/۱۳۴	برگزاری بازارهای دوره ای در مناطق روستایی
۰/۱۷۱	۰/۳۱۹	استفاده از رادیو جهت دسترسی به اطلاعات مربوط به	۰/۲۶۷	۰/۳۴۷	عضویت و ارتباط با شرکت تعاونی روستایی
۰/۱۳۷	۰/۲۹۷	استفاده از مطبوعات جهت اطلاعات مربوط به تغذیه	۰/۶۷۴	۰/۱۱۳	استفاده از اینترنت جهت اطلاعات مربوط به تغذیه
۰/۶۰۹	۰/۱۰۷	ارتباط با اقوام ساکن در شهر برای کسب اطلاعات تغذیه	۰/۶۲۱	۰/۱۳۴	استفاده از فضای مجازی جهت اطلاعات مربوط به تغذیه
۰/۴۹۷	۰/۲۱۴	شرکت در کارگاههای آموزشی مربوط به تغذیه	۰/۴۳۷	۰/۳۹۷	تأثیر پذیری از فرهنگی شهری در جهت بهبود رژیم تغذیه
۰/۵۶۷	۰/۱۶۷	شرکت در کارگاههای آموزشی ترویج تغذیه با شیر مادر	۰/۵۸۶	۰/۱۶۷	- توزیع تغذیه رایگان در مدارس

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۶.

جهت تحلیل رابطه میان ابعاد پیوندهای روستایی- شهری و امنیت غذایی خانوارهای روستایی از آزمون تی دو نمونه ای استفاده شده است، بر همین اساس نتایج این آزمون (جدول ۱۱)، نشان می دهد، تفاوت معناداری در بعد اقتصادی پیوند و امنیت غذایی خانوارهای روستایی وجود دارد.

جدول ۱۱. تحلیل رابطه میان ابعاد پیوندهای روستایی - شهری و امنیت غذایی خانوارهای روستایی

آزمون تی برای برابری						آزمون لوئس برای برابری واریانس		ابعاد پیوندهای روستایی - شهری		
فاصله اطمینان ۹۵ درصد		خطای تفاوت میانگین	تفاوت میانگین	معنا داری دو دامنه	df	t	Sig.	F		
بالا	پایین									
۰/۰۱۳	۰/۹۳۰	۰/۴۹۴	۰/۹۵۸	۰/۰۵۳	۶۰۷	۰/۹۳۷	۰/۰۱۶	۵/۸۷۲	فرض برابری واریانس	اقتصادی
۰/۳۲۷	۰/۵۸۹	۰/۳۲۱	۰/۹۵۸	۰/۰۰۳	۴۹۵	۰/۹۸۵			فرض واریانس نا برابر	
۰/۱۹۹	۰/۱۴۳	۰/۳۴۲	۰/۴۷۲	۰/۱۶۸	۷۵۲	۰/۳۸۱	۰/۱۴۱	۲/۱۳۷	فرض برابری واریانس	اجتماعی
۰/۰۶۵	۰/۸۷۹	۰/۲۰۷	۰/۴۷۲	۰/۰۲۳	۷۲۴/۴۱	۰/۲۷۸			فرض واریانس نا برابر	
۰/۵۲۱	۰/۶۸۰	۰/۴۱۶	۰/۰۵۲	۰/۸۹۸	۷۵۲	۰/۱۹۲	۰/۴۰۳	۰/۶۸۶	فرض برابری واریانس	فرهنگی
۰/۵۱۴	۰/۶۳۴	۰/۳۲۳	۰/۰۴۰	۰/۸۵۱	۴۸۲/۷۸	۰/۲۳۹			فرض واریانس نا برابر	
۰/۶۵۵	۰/۷۹۲	۰/۳۸۶	۰/۰۶۸	۰/۸۵۳	۷۵۲	۰/۱۸۶	۰/۳۹۵	۰/۷۲۶	فرض برابری واریانس	اطلاعتی
۰/۵۰۸	۰/۶۴۵	۰/۲۹۳	۰/۰۶۸	۰/۸۱۶	۴۸۲/۷۸	۰/۲۳۳			فرض واریانس نا برابر	

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۶.

در مجموع برای بررسی معناداری تفاوت میان دارای امنیت غذایی و فاقد امنیت غذایی از نظر ابعاد پیوندهای روستایی - شهری، از آماره لاندای ویلکز استفاده شده است. مقدار این آماره حاکی از آن است که وضعیت امنیت غذایی خانوارها از هم متفاوت است و می توان تابعی را برای جداسازی دو نوع خانوار و با توجه به متغیرهای موردبررسی ارائه داد، ضرایب استانداردشده تابع تشخیصی کانونی و ضرایب ماتریس ساختار نشان می دهد که به ترتیب بعد اقتصادی، بعد اجتماعی بیشترین نقش را در تمیز خانوارهای دارای امنیت غذایی و فاقد امنیت غذایی ایفا می کند.

جدول ۱۲. بررسی معناداری تفاوت میان خانوارهای دارای امنیت غذایی و فاقد امنیت غذایی

متغیرها	ضرایب ماتریس ساختار	ضرایب استاندارد شده	کای اسکور	Wilks' Lambda	معناداری
پیوندهای اجتماعی	۰/۳۳۴	۰/۲۰۷	۲۴/۳۴۷	۰/۴۳۱	۰/۰۰۰
پیوندهای اقتصادی	۰/۶۲۱	۰/۵۰۴			
پیوندهای فرهنگی	۰/۲۰۳	۰/۱۱۰			
پیوندهای اطلاعات	۰/۱۳۷	۰/۰۷۹			

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶.

بر اساس نتایج تحلیل، می‌توان مدل رگرسیون لجستیک را به صورت رابطه زیر بیان کرد:

$$\ln\left(\frac{n}{1-n}\right) = a + B_1X_1 + B_2X_2 + \dots + B_KX_K$$

$$\ln\left(\frac{n}{1-n}\right) = \ln\left(\frac{207}{1-207}\right) = -0.207X_1 + 0.4X_2 + 0.110X_3 + 0.079X_4 + \text{constant}$$

طبق این رابطه بعد اقتصادی پیوندهای روستایی- شهری دارای بیشترین تأثیر و بعد اطلاعات دارای کمترین میزان تأثیر است. بنابراین در نتیجه نهایی می‌توان گفت در محدوده مورد مطالعه شاخص‌های بعد اقتصادی پیوندهای روستایی- شهری که از مهم‌ترین آنها می‌توان به تنوع فعالیت‌های اقتصادی، میزان درآمد، دسترسی به اعتبارات مالی در دستیابی به امنیت غذایی خانوارهای روستایی مؤثر است.

۵) نتیجه‌گیری

نقش پیوندهای روستایی- شهری به منظور درک مسائل شهر گرایی و پیدایش راه‌حل‌های مناسب برای برقراری روند توسعه متعادل شهری و روستایی، متناسب با امکانات مالی و دیگر امکانات موجود ناحیه‌ای و کشوری و حل مسئله امنیت غذایی روستائیان، ضروری به نظر می‌رسد. در این پژوهش به بررسی نقش پیوندهای روستایی- شهری بر امنیت غذایی خانوارهای روستایی دهستان دهدشت شرقی در شهرستان دهدشت پرداخته شده است.

پیوندهای روستایی- شهری در ناحیه مورد مطالعه از تنوع و گوناگونی زیادی برخوردار است؛ به طوری که این روابط در بخش‌های مختلف اقتصادی در جریان است. با توجه به این که اکثر روستائیان ساکن در منطقه مورد مطالعه در بخش اول اقتصاد یعنی کشاورزی مشغول به کار می‌باشند، جریان‌ات عمده اقتصادی بین روستاها و شهر دهدشت، مربوط به فعالیت‌های زراعی، باغی و دامی است. با گسترش صنعت در این محدوده به ویژه احداث شهرک صنعتی و افزایش واحدهای صنعتی پراکنده در محدوده دهستان، پیوند اقتصادی جدیدی بین روستاهای مورد مطالعه و شهر دهدشت به وجود آمده است، ضمن

اینکه تنوع شغلی را در محدوده مورد مطالعه به وجود آورده است بخش خدمات را پیش از پیش در ناحیه مورد مطالعه فعال نموده است؛ به طوری که تعداد زیادی از روستاییان در این بخش فعالیت می‌کنند و به این ترتیب در هم تنیدگی فضایی زندگی و امنیت غذایی خانوارهای روستایی با شهر به طور فزاینده‌ای در حال افزایش است. در این زمینه نقش روابط اقتصادی شهر و روستا بسیار مهم و تأثیر گذار است. این روابط رو به رشد باعث شده تا در مواردی حالت سلطه اقتصادی شهر بر نواحی روستایی کم رنگ تر شود و به نوعی تعامل و پیوندهایی، بیشتری بر امنیت غذایی در منطقه مورد مطالعه به وجود آورد.

بنابراین در نتیجه نهایی می‌توان گفت در محدوده مورد مطالعه شاخص‌های بعد اقتصادی روابط شهر و روستا که از مهم‌ترین آنها می‌توان به توان مراجعه به بازارهای هفتگی شهر برای فروش محصولات کشاورزی و دامی و صنایع دستی، دریافت وام از بانک شهری، دریافت سود سرمایه گذاری در شهر، شرکت در بازار های هفتگی در شهر، خرید مواد غذایی از شهر و غیره در دستیابی به امنیت غذایی خانوارهای روستایی مؤثر است. بنابراین در راستای امنیت غذایی خانوارهای روستایی در ارتباط با شهر، توجه به تعیین کننده‌های امنیت غذایی از جمله بهبود وضعیت اقتصادی خانوارها از طریق فراهم کردن زمینه‌های اشتغال زایی و کارآفرینی، حمایت از تولیدات مختلف زراعی، دامی و صنعتی روستاییان، بهبود وضعیت آموزشی روستاییان از طریق گسترش و توسعه خدمات آموزشی، و برگزاری کلاس‌ها و دوره‌های ترویجی مؤثر، افزایش مشارکت روستاییان، توجه به کشت محصولات مورد نیاز بازار، متنوع ساختن فعالیت‌ها به ویژه در زمینه زراعت، حمایت مستقیم نهادهای متولی در خصوص اعطای اعتبارات و تسهیلات مناسب جهت خرید ادوات کشاورزی و در واقع مکانیزاسیون اراضی و فعالیت‌های کشاورزی، توسعه خدمات الکترونیکی در روستاها، اطلاع رسانی و بازاریابی مناسب برای محصولات روستاها و... ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر، سایر پژوهش‌های انجام شده به وسیله محققان داخلی و خارجی آن چنان که در بخش بررسی پیشینه به آنها پرداخته شد؛ نشان می‌دهد که نتایج پژوهش حاضر تأییدی است بر یافته‌های اگنس اندرسون (۲۰۱۵)، سید و ذاکری (۲۰۱۴)، چارلز بیگر و جی کاترل (۲۰۱۴)، هوانگ ژوان تاوان و همکاران (۲۰۱۳)، کریم حسین و دوید ساتی (۲۰۱۶) و قدیری معصوم و همکاران (۱۳۹۴) که به نوعی بر روابط شهر و روستا و تأثیر آن بر امنیت غذایی خانوارهای روستایی پرداخته‌اند، همسو است. با توجه به نتایج حاصل از محاسبه و مقایسه شاخص‌ها پیشنهادهایی به شرح ذیل قابل ارائه است:

- افزایش سطح آگاهی، دانش و مهارت اعضای خانوارهای روستاییان در زمینه تولید محصولات کشاورزی در محدوده مورد مطالعه، بهبود امنیت غذایی را میسر سازد؛

- تهیه و آماده سازی مواد غذایی و روش تغذیه سالم و صحیح از طریق بر گزاری کلاس‌های آموزشی و ترویجی و یا از طریق رسانه‌های ارتباط جمعی مانند رادیو و تلویزیون می‌تواند به بهبود امنیت غذایی آنها کمک شایانی کند؛
- گسترش فعالیت‌های گردشگری در روستاهای مستعد می‌تواند زمینه شکل گیری پیوندهای روستایی- شهری را فراهم کند؛ و موجبات امنیت غذایی خانوارهای دارای پتانسیل گردشگر مانند (روستای تل زری، ده بردل و خیارکار) گردد؛
- بر گزاری کلاس‌های آموزشی و ترویجی در زمینه اقتصاد خانواده و مدیریت مصرف درآمد در سطح خانوارها می‌تواند در جهت بهبود امنیت غذایی خانوارها مثر ثمر باشد؛
- اهمیت به نقش زنان در اقتصاد خانوارهای روستایی، که به فعالیت‌های مثل قالی بافی، کار در مزرعه، خیاطی، صنایع دستی و... می‌پردازند، درآمد حاصل از این حوزه ها می‌تواند به اقتصاد خانوارها، به خصوص در فصولی که امنیت غذایی آنها با ریسک مواجه است کمک قابل توجهی کند؛
- اعطای یارانه به صورت مواد غذایی و غنی نمودن مواد غذایی. و همچنین، ارائه سبد غذایی به خانوارهای روستایی و به ویژه اقشار آسیب پذیر مانند سالمندان؛ می‌تواند به امنیت غذایی خانوارهای روستایی کمک نماید.

۶ منابع

- آزاد هدایت، حسن، مهدی پور طاهری، عبدالرضا رکن الدین افتخاری و محمد رضا رضوانی، (۱۳۹۴)، شناسایی و تحلیل نقش تعاملات روستایی- شهری در توسعه روستایی، مورد: استان کرکوک عراق، پژوهش های روستایی، سال ۶، شماره ۳، صص ۶۵۴-۶۳۵.
- جمعه پور، محمود، (۱۳۸۵)، مقدمه بر برنامه ریزی توسعه روستایی، دیدگاه‌ها و روش‌ها، سمت.
- رضوانی، محمد رضا، (۱۳۹۶)، تحلیلی بر نابرابریهای شهر و روستا در ایران و پیامدهای آسیب شناختی آن، دومین گزارش اجتماعی کشور، موسسه رحمان، تهران.
- رضوانی، محمدرضا و سیده محبوبه شاهچراغ، (۱۳۹۰)، پیوندهای روستایی- شهری، شبکه‌های مهاجرت و توسعه روستایی (مطالعه موردی: ناحیه دهملا، استان همدان)، مجله توسعه روستایی، سال ۳، شماره ۱، صص ۱۰۷-۱۳۰.
- رکن الدین افتخاری، عبدالرضا، (۱۳۸۲)، توسعه کشاورزی، مفاهیم، روش تحقیق، برنامه ریزی در یکپارچه سازی اراضی کشاورزی، سمت، تهران.
- رهبر، فرهاد و علی مبینی دهکردی، (۱۳۸۳). رویکرد نو به راهبرد امنیت غذایی (از منظر عرضه با ثبات مواد غذایی)، فصلنامه پژوهش های اقتصادی، سال ۸، شماره ۱۴، صص ۱۸-۱.

- سعیدی، عباس، (۱۳۸۱)، **مبانی جغرافیای روستایی**، انتشارات سمت.
- قدیری معصوم، مجتبی، مهدی چراغی و محمدرضا رضوانی، (۱۳۹۴)، **اثرات روابط اقتصادی شهر و روستا بر امنیت غذایی خانوارهای روستایی مورد: شهرستان زنجان**، فصلنامه اقتصاد و فضا و توسعه روستایی، سال ۴، شماره ۴، صص ۸۵-۶۹.
- لینچ، کنت، (۱۳۸۶)، **روابط متقابل شهر و روستا در کشورهای در حال توسعه**؛ ترجمه محمد رضا رضوانی و داود شیخی؛ انتشارات پیام.
- مطیعی لنگرودی، سید حسن، حمیده خسروی مهر و علی طورانی، (۱۳۹۳)، **اثرات روابط اقتصادی شهر و روستا بر وضعیت اجتماعی و اقتصادی سکونتگاه‌های روستایی مورد مطالعه: دهستان چهل جای در شهرستان مینودشت**، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ۳، شماره ۱۰، صص ۴۲-۱۹.
- هاشمی تبار، محمود، احمد اکبری و مهسا درینی، (۱۳۹۷)، **تحلیل عوامل مؤثر بر امنیت غذایی در نواحی روستایی جنوب استان کرمان**، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ۷، شماره ۲، صص ۲۳۲۲-۲۱۲۳.
- Akkoyunlu, S., (2015), **The potential of rural-urban linkages for Sustainable development and trade** International Journal of Sustainable Development & World Policy, 2015, 4(2): 20-40.
- Andersson, Agnes, (2015), **Urbanization and linkages to smallholder farming in sub-Saharan Africa: Implications for food security**, Global Food Security, Volume 4, pp 1-7.
- Anriquez, G., Daidone, S., & Mane, E., (2013), **Rising food prices and undernourishment: A cross-country inquiry**, Food Policy 38, pp 190-202.
- Babatunde, Raphael and Matin Qaim, (2010), **Impact of Off-farm Income on Food Security and Nutrition in Nigeria**, Contributed paper for the 3rd Conference of Africa Association of Agricultural Economists, "Africa and the Global Food and Financial Crises", 19 – 23 September, 2010, Cape Town, South Africa.
- Barrett, C.B., (2010). **Measuring food insecurity**. Science 327 (5967), 825-828.
- Bedeke S, 2012, **Food insecurity and coping strategies: a perspective from Kersa district, East Hararghe Ethiopia**, Food Science and Quality Management. Vol 5, pp 19-31.
- Caballero, B. and Popkin, B.M. 2002. **The nutrition transition: Diet and disease in the developing world**. London: Academic Press.
- Douglass, Milk (1998), **Globalization Intercity Network and Rural – Urban Linkages: Rethinking Regional Development: Theory and Policy**. In: Regional Development.
- Dercon, S. and P. Krishnan, (1998), **Changes in poverty in rural Ethiopia 1989-1995: measurement, robustness tests and decomposition**. Working Paper Series, 98:7, Centre for the Study of African Economies (CSAE), Oxford University.
- Dolislager, M.D., Tschirley, D., and T. Reardon. (2015). **Consumption Patterns in Eastern and Southern Africa. Report to USAID**. East Lansing, MI, USA: Michigan State University, Innovation Lab for Food Security.
- Duclos, J.Y. and A. Araar (2005), **Poverty and equity: measurement, policy and estimation with DAD**, De'partment D' Economique, Universte' Laval, Quebec, Canada.
- FAO and OECD. (2012). **Sustainable Agricultural Productivity Growth and Bridging the Gap for Small-Family Farms: Interagency Report to the Mexican G20 Presidency**. Rome: FAO.

- FAO. (2011). **The State of Food and Agriculture 2010-2011: Women in Agriculture: Closing the Gender Gap for Development**. Rome: FAO.
- Forster, T., (2013), **Issues Paper: Linkages with rural development, including food security and ecosystem resources**, un habitat for abetter urban future, Coalition for Sustainable Cities & Regions in The New Un development Agenda, p1-10.
- Forster, T., Hussein, K., and E. Mattheisen. (2015). **City Region Food Systems: An Inclusive and Integrated Approach to Improving Food Systems and Urban-Rural Linkages**. Urban Agriculture Magazine, 29: 8-11.
- Gerbens-Leenes, P.W., Nonhebel, S. and Krol, M.S. (2010). **Food consumption patterns and economic growth: Increasing affluence and the use of natural resources**. Appetite 55: pp 597-608.
- Getz Escudero, A., (2009). **local food systems and urban rural linkages for food security and vibrant markets**, Heifer International, FAO - Food for cities initiative – Technical consultation on Food, Agriculture and Cities: challenges and way forward Rome, Italy 24-28 September 2009.
- Global Monitoring Report, (2013). **Rural-urban dynamics and the millennium development goals**. Washington D.C.: World Bank and International Monetary Fund. Cali, M. and C.
- Godfray, H. C. J.; Beddington, J. R.; Crute, I. R.; Haddad, L.; Lawrence, D.; Muir, J. F.; Pretty, J.; Robinson, S.; Thomas, S. M.; Toulmin, C. (2010), "Food Security: The Challenge of Feeding 9 Billion People". Science 327 (5967): pp 812–818.
- Hussein, K., Suttie, D., (2016), **Rural-urban linkages and food systems in sub-Saharan Africa**, ISBN 978-92-9072-676-0. 2016, p1-33.
- Kihonge, E. (2014). "The role of small and medium enterprises (SMEs) in rural-urban linkages and economic development: the case of Mt. Kenya Region in Central Kenya", in F. Bart (ed.), Rural and urban dynamics in the east-African mountains (to be published).
- Losch, B., Hussein, K., Bhavsar, C., Ajilore, O., and Y. Chiffolleau. (2014). **Family Farming Facing the Challenges of Urbanization and Employment**. Orientation paper, Working Group 4. France: CIRAD.
- Maxwell, S., (2006). **Food security: a post-modern perspective**. Food Policy 21 (2), pp 155-170.
- Mengistu E., Regassa N and Yusufe N. (2009), **the levels, determinants and coping mechanisms of food insecure households in Southern Ethiopia: case study of Sidama, Wolaita and Guraghe Zones**. The Drylands Coordination Group Report No. 55, pp 21-47.
- Potter, Robert B. & Unwin Tim, (1989), **The Geography Urban-Rural Interaction in Developing Countries**, Routledge, London and New York, PP. 413-427.
- Rondinelli, D.A., (1985), **Applied Methods of Regional Analysis: the spatial Dimensions of Development policy**, Westview, Boulder.
- Renzaho, Andre M.N., and David Mellor (2010), Food security measurement in cultural pluralism: Missing the point or conceptual misunderstanding? Nutrition. 2010 Jan; 26(1): pp 1-9.
- Smith, P. (2013), **Delivering food security without increasing pressure on land**, Global Food Security 2 (2013) 18–23.
- Sustainable Development Department. (2006). **Agricultural Extension, Rural Development and the Food Security Challenge**. FAO Corporate Document Repositor.

- Tacoli, C. (1998). **"Rural-urban interactions: A guide to the literature"**, Environment and Urbanization, Vol. 10 N°1 (April), pp. 147-16۶.
- Tawodzera, Godfrey, (2014), **Rural-Urban Transfers and Household Food Security in Harare's Crisis Context**, Journal of Food & Nutritional Disorders, pp 1-1۰.
- Thanh Hoang, X, Tuan Anh, T, Trong Quang, L, Thi Giang, D, Thi Thu, Phuong, D, (2013), **Food security in the context of Vietnam's rural-urban linkages and climate change**, International Institute for Environment and Development 80-۸۶ □□□□'□ □□□ Road, London WC1X 8NH, UK.
- Un, (1948), **The Universal Declaration of Human Rights**, <http://www.un.org>.
- UN-Habitat, (2012): **Young People: Participation and Sustainable Development in an Urbanizing World**, United nations Human Settlement Programme, Nairobi.
- Von Braun, J., (2007). **Rural-urban linkages for growth**, employment and poverty reduction. Washington, DC: International Food Policy Research Institute.
- World Bank, (2006). **World development report: Equity and development**. New York: Oxford University Press.
- Yeager, Charles D and Jay D. Gatrell, (2014), **Rural food accessibility: An analysis of travel impedance and the risk of potential grocery closures**, Applied Geography, non 53, pp 1-1۰.
- Zakari, Seydou ET all, (2014), **Factors Influencing Household Food Security in West Africa: The Case of Southern Niger**, journal Sustainability, no 6, pp 1192-1۲۰۲.